

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:

1.Pf.20.365/2024/11-I.

A felperes:

felperes

felperes címe

A felperes képviselője:

Németh és Palatics Ügyvédi Iroda

ügyvédi iroda címe¹

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi iroda

ügyvédi iroda címe²

A per tárgya:

sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság:

Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

65.P.20.907/2024/14.

A fellebbezést benyújtó fél:

alperes

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a cégl Zrt.-t (cím), hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 200.000 (kétszázezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket. Az illeték megfizetése a Nemzeti Adó- és Vámhivatal illetékbevételei számlájára e határozat meghozatalának napjától számított 60. napon esedékes.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes a YouTube csatornáján számos közéleti kérdésben megnyilvánuló, homoszexualitását vállaló közéleti szereplő, aki részt vett a 2024. február 16-án megtartott „Odakint most szörnyek járnak” elnevezésű – egyéb témák között –, a gyermekvédelem fontosságára felhívó tüntetés szervezésében.

[2] Az alperes által szerkesztett PestiSrácok.hu internetes portálon 2024. március 5-én „Ennyit a gyermekvédelemről: felperes arra szólított fel egy kiskorú fiút, hogy küldjön neki képeket a nemi szervéről (Videó)” címmel a következő cikk jelent meg.

[3] „A gyermekvédelemért tüntetést szervező felperes, az ismert influenszer egy videón beismerte, hogy többször is pornográf képeket kért egy kiskorú fiútól. Vagyis elkövette a gyermekpornográfia bűncselekményét. Az ügy csak azért került nyilvánosságra, mert az influenszerről és a kisleányról készült pornográf felvételek széles körben elterjedtek. Sokak szerint maga felperes kezdett dicsekedni a felvételekkel. Aztán egy idő után megijedt, hogy emiatt kiderül a bűncselekmény, írta meg a Bors. [a bevezető vége]

[4] felperes egy videós beszélgetésben próbálta megmagyarázni a megmagyarázhatatlant, elkenni, kisebbiteni, másra fogni a felelősséget. Ha a száraz tényeket nézzük, belecsúsztam egy megkérdőjelezhető dologba – eleinte csak ennyit ismert el zavarodottan, kínosan feszengve. Sexting, így hívják egyes körökben amikor meztelen, pornográf felvételek küldésére szólítanak fel valakit. Saját bevallása szerint ezt tette a gyermekvédelmi tüntetés egyik szervezője felperes, ráadásul többször is élete során. Egy olyan alkalmat is bevallott, miután egy videóbeszélgetésben szembesítették a bizonyítékokkal, amikor egy 18 éven aluli, kiskorú fiúnak küldött pornográf felvételeket és fiút is rábeszélte ugyanerre.

[5] A Bors cikke szerint ezzel elkövette a gyermekpornográfia bűncselekményét, amit a BTK súlyos esetében akár 8 évig terjedő börtönnel fenyeget!

[6] Mi az a gyermekpornográfia?

[7] Aki tizenhét éves életévét be nem töltött személyről pornográf felvételt megszerez vagy tart, készít, kínál, átad vagy hozzáférhetővé tesz, gyermekpornográfia bűntett miatt akár 8 évig terjedő szabadságvesztéssel is büntetendő – szól a törvény. A gyermekpornográfiára biztató üzenetváltás után készült fotók széles körben elterjedtek. Egyesek szerint eleinte maga felperes kezdett el dicsekedni a dologgal, de aztán megijedt, hogy már túl sokan tudnak a sikeres »sextingről« – írja a Bors. Hozzáadték, az üzenetváltásból »nyilvánvaló«, hogy felperes a nyilvánosság előtt is bemutatta, közzétette a kiskorú fiúról készült pornográf felvételeket! »Megosztom« – írta az egyik üzenetben.

[8] [üzenetváltás képernyőképei]

[9] Miután a kiskorúval folytatott »pornózásról« egyre többen tudomást szereztek, felperes úgy döntött, hogy egy videóbeszélgetésben próbálja meg »kidumálni«, elkenni a történetet, de végül nem tudta tagadni a tényeket.

[10] Ha a száraz tényeket nézzük, belecsúsztam egy megkérdőjelezhető dologba! Nem szeretném csorbítani a dolgot, megtörtént – vallotta be zavartan. A Bors szerint felperes megpróbálta valamiféle zsarolásnak beállítani a történetet, miszerint a kiskorúnak valaki más pénzt adott, hogy neki szexképeket küldjön, ezt az állítását azonban semmivel sem tudta bizonyítani. Ráadásul az üzenetekből nyilvánvaló, hogy ő maga beszélte rá a kiskorú fiút a gyermekpornográfiára!

[11] Az ügy kapcsán külön gyomorforgató, hogy felperes a videóban egy SEND NUDES – Küldj meztelen (képet) feliratú pólóban beszélt gyermekpornográfia elkövetéséről.

[12] Az említett jelenet az alábbi videóban látható: [a videó linkje]

[13] A felperes helyreigazítási kérelmét az alperes nem teljesítette.

[14] A felperes keresetében az alperest az alábbi helyreigazító közlemény közzétételére kérte kötelezni:

[15] Helyreigazítás: „A 2024. március 5. napján „Ennyit a gyermekvédelemről: felperes arra szólított fel egy kiskorú fiút, hogy küldjön neki képeket a nemi szervéről (Videó)” címmel megjelent cikkünkben abból az általunk csupán részben ismertett való tényből, hogy az felperes videójában elhangzottak szerint valaki magát felnőttnek kiadva beszélgetést kezdeményezett felperessel és ennek során intim képet is küldött neki, azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes ezzel a gyermekpornográfia bűncselekményét követte el.

[16] Kérte a hírportált üzemeltető cég1 Zrt. perköltségben marasztalását.

[17] Az érvényesíteni kívánt jog és a jogalap megjelölése körében hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: Smtv.) 12. §-ára, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 495. § (1) bekezdésére, a 496. § (1) bekezdésére és a 499. § (1) bekezdésére.

[18] Előadta, hogy a gyermekvédelmi tüntetést követően több cikk jelent meg róla a „kormányajtóban”, majd karaktergyilkos lejáratókampány kezdődött vele szemben, amely során több portál is arról írt, hogy szexuális kapcsolatot létesített egy 16 éves fiúval. Álláspontja szerint a cikkek célja az volt, hogy a hitelességét, népszerűségét lerombolják. 2024. március 5-én a borsonline.hu oldalon megjelent írás gyermekpornográfia elkövetésével vádolta meg a felperest és a szerző linkelte a felperes által szerkesztett ZSHOW time YouTube csatornán „ELLEN-TETT | Beszélgetés újságíróval, a korrektség jegyében!” címmel 3 évvel korábban nyilvánosságra hozott videó manipuláltan vágott tartalmát.

[19] A cikkben megjelent videó manipulatív módon összevágva tartalmazta a felperes YouTube csatornáján közzétett és jelenleg is elérhető videót, kihagyva annak azon részét, amelyben elmondta, hogy kifejezetten úgy tudta; az érintett személy nagykorú. A teljes valóság manipulatív módon történő elhallgatásával, a gyermekpornográfia tényállásának hangsúlyozásával az alperes azt a hamis látszatot keltette, mintha ő meg is valósította volna a tényállást. A felperes hangsúlyozta, hogy az alperes által elhallgatott tény azért kifejezetten jelentős, mert a szándékosság hiánya kizárja a hivatkozott bűncselekmény elkövetését.

[20] A chatelésből nem állapítható meg, hogy a felperes kért intim képet a fiatalembertől, és ezt a videójában sem ismerte el, csak a képküldés tényéről tett említést. Az alperes a 3 évvel korábbi videót úgy tette közzé másodközlőként, hogy a felperes lejárátásához szükséges információkat közölte, az ártatlanságát alátámasztóakat kihagyta, így az alkalmas volt a hamis látszatkeltésre.

[21] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását indítványozta azzal, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[22] Védekezése szerint a keresetben megjelölt tényállítás valós. A felperes a cikkbe ágyazott videóban maga is elismerte, hogy egy 18 év alatti fiútól kért és kapott pornográf felvételt. A felperes tudta, hogy az érintett személy kiskorú, így az ezzel kapcsolatos azon állítását, hogy a kiskorú „megtévesztette”, neki kell bizonyítania. Az alperes állította, hogy a felperes ellenszolgáltatást is ígért a felvételért cserébe, amit a cikkbe ágyazott beszélgetésrészlet támaszt alá.

[23] Az alperes álláspontja szerint a kereset tárgyát a helyreigazítási kérelemben foglaltak képezik, azonban az nem szerepel a kérelemben, hogy a videó megvágott tartalmával keltette a hamis látszatot. A sérelmezett cikkben nem szerepel tényállításként, hogy a felperes elkövette a gyermekpornográfia bűncselekményét. A perben vizsgálni kell, hogy a felperes elkövette-e a bűncselekményt, azaz tudott-e arról, hogy kiskorútól kap felvételt, illetve megszerezte-e azt a felvételt.

[24] Az alperes bizonyítási indítványt terjesztett elő, amely a pornográf kép megszerzésével kapcsolatos szándékosság és a szerzés tényének bizonyítására irányult. E körben kérte újságíró tanúként meghallgatását. A tanú az alperes szerint a büntetőhatóságoknak átadott bizonyítékokkal tud bizonyítani a perben. Ezek konkrét mibenlétéről – a nyomozásra való tekintettel – újságíró nem tudta tájékoztatni, de jelezte, hogy tudomása szerint a bizonyítékok hamarosan ismét a tanú rendelkezésére állnak.

[25] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 5 napon belül a pestisracok.hu 2024. március 5-i számában „Ennyit a gyermekvédelemről: felperes arra szólított fel egy kiskorú fiút, hogy küldjön neki képeket a nemi szervéről (Videó)” címmel megjelent cikk miatt a portálon 24 órán keresztül önálló hírként az eredeti cikket linkkel elérhetővé téve a főoldalon „Helyreigazítás a 2024. március 5-i, Ennyit a gyermekvédelemről: felperes arra szólított fel egy kiskorú fiút, hogy küldjön neki képeket a nemi szervéről (Videó)” címmel megjelent cikk miatt” szövegezéssel, majd elérhetőségi helyén a cím alatt és a lead felett míg a cikk elérhető, de minimum 30 napig – az eredeti cikk megjelenésével azonos méretű szövegben – adja ki az alábbi közleményt:

[26] Helyreigazítás:

[27] Lapunk 2024. március 5-i „Ennyit a gyermekvédelemről: felperes arra szólított fel egy kiskorú fiút, hogy küldjön neki képeket a nemi szervéről (Videó)” címmel megjelent cikkében abból az általunk csupán részben ismertett való tényből, hogy az felperes videójában elhangzottak szerint valaki magát felnőttnek kiadva beszélgetést kezdeményezett felperessel és ennek során intim képet is küldött neki, azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes ezzel a gyermekpornográfia bűncselekményét követte el.

[28] A sajtótermék kiadóját a felperes javára 200.000 forint perköltség, az állam részére 36.000 forint illeték megfizetésére kötelezte.

[29] Az alkalmazott jogszabályok körében idézte az Smtv. 4. § (3) bekezdését, a 10. §-át, a 12. § (1) bekezdését, a 13. §-át, a 14. § (1) bekezdését, a Pp. 267. §-át, a 268. § (1) bekezdését, a 275. § (1) és (5) bekezdését, a 497. § (3) és (4) bekezdését, valamint a 498. § (1), (2) és (3) bekezdését.

[30] Az alperes kifogását, amely szerint a felperes a keresetében a videó tartalmát sérelmezte, eltérve a helyreigazítási kérelmében foglaltaktól, alaptalannak tartotta. A felperes azt állította, hogy való tény hamis színben tüntet fel az írás a megvágott videótartalom olvasókat megtévesztő értékelésével, így a jogsértést nem a videó megvágásával, hanem a megtévesztő tartalom nyilvánosság felé közvetítésével követte el az alperes. A felperes – eredeti kérelmével összhangban – ebben jelölte meg a hamis látszatkeltést.

[31] Az elsőfokú bíróság a cikk szövegének értelmezése alapján azt vizsgálta, hogy az írás olyan látszatot keltett-e, hogy a felperes a gyermekpornográfia bűncselekményét elkövette, és amennyiben igen, ezt hamis látszatkeltésként rögzítette-e. Az alperes a felperes nyilvánosság elé tárt videófelvételén elhangzottak alapján írta meg cikkét, így az elsőfokú bíróság azt vizsgálta, hogy a videófelvétel tartalmát – amely a cikk megírásakor bizonyítékként rendelkezésére állt –, az alperes megfelelően tárta-e a nyilvánosság elé. Ezzel ellentétes állítást a perben nem tett az alperes. Időközben a szerzője rendelkezésére álló, konkrétan meg nem nevezett bizonyítékokra utalt bizonyítási indítványában.

[32] Az elsőfokú bíróság a per anyagává tette a felperes videófelvételének keresetlevélben hivatkozott 7 perc 9 másodperctől és 8 perc 25 másodperctől elhangzott részeit. A felvételrészleteken látható, hogy a felperes az alperes újságírója elé tárja bizonyítékait, aki nem vonta kétségbe sem a felvételen nyilatkozó személytől származó nyilatkozatot, sem az Instagramon feltüntetett „18+” beállítást. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy a cikk szerzője a videófelvétel teljes anyagát ismerte,

amennyiben pedig a hangfelvétellel vagy az Instagram beállítással szembeni bizonyítékaik voltak, vagy azóta keletkeztek, ezt egyértelműen meg kellett volna jelölnie.

[33] A cikk megírásakor az újságíró tudott a hangfelvételtől, de a beszélgetés tartalmát a Bors internetes cikkében írtakat idézve elhallgatta, csak arra utalt, hogy a felperes zsarolásként állítja be a történetet. Hozzátette, hogy ezt nem bizonyította, de a hiányzó felvételrészben elhangzottakat nem említette.

[34] Az alperes a hiányos tartalmú videóval illusztrálta cikkét, és a chatelés tartalmát bizonyító erejűnek értékelve többször is közölte azt a tényt, hogy a felperes kiskorú személytől kért intim felvételt, amit egyértelműen összefüggésbe hozott a büntetőjogi tényállással. Megállapította, hogy ez a közlés „hamisan tünteti fel” a felperest úgy, mint aki ezt a bűncselekményt elkövette.

[35] Az elsőfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az alperes nem kellő formában, határozottsággal tárta a bíróság elé a tanúbizonyítási indítványát, nem jelölte meg, hogy mik azok a bizonyítékok, amelyek a felperes tudattartalmának bizonyításaként a felperes állításának cáfolatára alkalmasak. Annak a ténynek tulajdonított jelentőséget, hogy a felperes az érintett személy Instagram beállítására vonatkozóan nyilatkozott és tárt bizonyítékot az alperes munkatársa elé, amit ő elismert. Az alperes jogi érdeke volt annak bizonyítása, hogy a felperes tudott az érintett személy kiskorúságáról, de a rendelkezésre álló videófelvétel tartalom ezt cáfolta. Azt, hogy kiskorú volt a képet küldő személy, az alperes nem igazolta (helyesen: bizonyította) sem a cikk megírásakor, sem a perben, így az írásban háromszor megalapozatlanul említette tényként a kiskorúságot.

[36] Előrebocsátotta, hogy indokolt esetben a közéleti szereplő magánélete is lehet közéleti vita tárgya.

[37] A felperesnek a kegyelmi ügygel összefüggésben szervezett tüntetésen való részvétele váltotta ki a felperes nyilvános szereplésének nagy nyilvánosság előtti, sajtó útján történő bírálatát, aminek keretében az alperesén kívül más cikkek is megjelentek. A további sajtóközleményeket az elsőfokú bíróság nem értékelte, csak előzményként vette figyelembe.

[38] Az Alkotmánybíróság gyakorlatára és az Alaptörvény rendelkezéseire hivatkozva megállapította, hogy a tények meghamisításával történő véleményformálás nem megengedett, a sajtószabadság nem terjedhet ki a valóság részleges elhallgatásával a tények elferdítésén keresztül hamis látszatkeltésre.

[39] A hírportál üzemeltetőjét kötelezte a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján a perköltség felperes részére, valamint az állam javára a felmerült 36.000 forint illeték megfizetésére.

[40] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett.

[41] Jogorvoslati kérelme elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására irányult. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását, az elsőfokú bíróság által mellőzött tanúbizonyítás lefolytatását és a felperes keresetének elutasítását, míg harmadlagosan az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás módosítását, illetve a megállapított tények másként minősítését, abból eltérő jogi következtetést levonva az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes teljes keresetének elutasítását, valamint a felperes alperes perköltségeinek viselésére kötelezését kérte.

[42] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pontjaira alapította.

[43] Álláspontja szerint sajtó-helyreigazítás az írott tartalommal szemben terjeszthető elő, azonban a felperes által pontosított kereset és az elsőfokú ítélet által megállapított tényállás is alapvetően a videó „manipulatív” összevágásán alapult, mely azonban az alperes tekintetében nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát. Jelen perben nem a videó megvágása, hanem a cikk tartalma vizsgálándó, tekintve, hogy a közlések valós volta esetén a videóból kiemelt részletek önmagukban nem igazíthatók helyre, mivel ez esetben a videó részleteinek közlése sem kelt hamis látszatot.

[44] Az elsőfokú bíróság az alperes által meghallgatni indítványozott tanú vallomása helyett egy, az említett tanú három évvel korábbi videó-interjúban tett nyilatkozatát tekintette bizonyítéknak, ezzel megsértve a Pp. bizonyításra vonatkozó szabályait. Hangsúlyozta, hogy kifejezetten arra tekintettel kérte újságíró tanúként történő meghallgatását, mert újságíró az ügygel kapcsolatban új információkat szerzett. A tanúbizonyítási indítvány előterjesztése a Pp. szabályainak megfelelt, a keresetre érdemben nyilatkozott, és azt is megjelölte, hogy a nyilatkozatában előadott mely tényekre kéri a tanú meghallgatását. Az indítvány nem függ attól, hogy a tanú rendelkezik-e további bizonyítékokkal az ügyre vonatkozóan, figyelemmel arra, hogy a tanúvallomás önmagában is bizonyíték, bizonyítási eszköz. Mindezekre tekintettel kérte, hogy az ítéltábla a tanúbizonyítási indítványának adjon helyt.

[45] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes perköltségben marasztalását indítványozta.

[46] Előadása szerint az alperes cikke több alkalommal azt állította róla, hogy pedofil bűncselekményt követett el, amely állítást chatüzenetekkel és a videójának részletével kívánta alátámasztani. A chatüzenetek ugyanakkor nem alkalmasak az alperes állításának alátámasztására, mivel azokból nem derül ki, hogy milyen fotót kért az érintett személytől. Az írás más „bizonyítékot” nem hozott fel, az alperes nem hivatkozott arra, hogy neki egyéb információi is lennének.

[47] A per tárgya az, hogy a megvágott videó és a cikk együttesen alkalmas volt-e arra, hogy egészen más jelentést nyerjen a három évvel korábbi videó. A felperes álláspontja szerint a hamis látszat megvalósulásában annak van jelentősége, hogy míg ő maga nyilvánosságra hozta, addig az alperes manipulatív módon elhallgatta, hogy kifejezetten úgy tudta, hogy az érintett személy elmúlt 18 éves. Ennek a körülménynek azért van jelentősége, mert az alperes által neki tulajdonított bűncselekményt csak szándékosan lehet elkövetni.

[48] Az alperes homályos nyilatkozatai arra vonatkozóan, hogy a tanúnak esetleg rendelkezésére áll valami, ami valójában nem is áll rendelkezésére, mert a rendőrség lefoglalta, továbbá bizonytalan, hogy mikor fogja visszakapni, a bizonyíték pontos megjelölésére nem alkalmas.

[49] Az ügy érdemében, az elsőfokú ítélet megváltoztatása körében az alperes érdemi nyilatkozatot nem tett, hivatkozása csupán arra terjed ki, hogy a „videó” podcast „manipulatív” összevágása önmagában nem képezheti a sajtóper tárgyát, azt az írott tartalommal együtt kell figyelembe venni. A felperes álláspontja szerint az elsőfokú ítélet pontosan az írott tartalommal együttesen értelmezve állapította meg a hamis látszat keltését és kötelezte az alperest helyreigazításra.

[50] A fellebbezés alaptalan.

[51] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés a) pontja alapján tárgyaláson bírálta el; felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (1) bekezdés alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között gyakorolta. Az elsőfokú ítéletnek fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt.

[52] Az alperes kétirányú fellebbezést terjesztett elő, mind a hatályon kívül helyezést, mind a megváltoztatást célzó fellebbezésével azt kívánta elérni, hogy a bíróság az általa

felajánlott bizonyítást, újságíró tanúként meghallgatását foganatosítsa. Álláspontja szerint az indítványa a Pp. szabályainak megfelelt, határozottan megjelölte ugyanis, hogy a nyilatkozatában előadott mely tényekre kéri a tanú meghallgatását. újságírónak az ügyel kapcsolatban új tények jutottak a tudomására.

[53] Az alperes ezen előadása az elsőfokú bíróság anyagi pervezetési hibájára hivatkozásként azonosítható, amelyet a másodfokú bíróság a Pp. 384. §-ában írtak szerint bírált felül. Az anyagi pervezetés hibája önmagában nem vezethet az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez. Az alperes fellebbezésben tett nyilatkozata alapján a Fővárosi Ítéltábla – annak szükségessége okán – az elsőfokú eljárásban felvett bizonyítási anyagot kiegészítette, mindennek eredményeként pedig hatályon kívül helyezés nélkül is orvosolható volt az elsőfokú eljárásnak az ügy érdemi eldöntését befolyásoló hibája [Pp. 384. § (2) bekezdés a) pont ab) alpont].

[54] Az alperes elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványa a Pp. 498. § (1) és (2) bekezdéseiben, valamint a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelt. Az alperes a bizonyítási indítványt tartalmazó 65.P.20.907/2024/14. számú beadványában arról nyilatkozott, hogy álláspontja szerint a felperes érdekkörébe tartozik annak bizonyítása, hogy a videóban említett személy kiskorúságáról nem tudott. Tanúként újságíró (a cikk szerzője) meghallgatását indítványozta arra vonatkozóan, hogy tudott-e a felperes arról, hogy az érintett személy kiskorú, továbbá, hogy a felperes ígért-e a kiskorú személynek bármit a pornográf felvételekért. Az alperes érvelése szerint az újságírónak a cikkben foglaltakhoz képest új információk jutottak a tudomására, amelyeket a nyomozó hatósággal is közölt.

[55] Helyesen érvelt az alperes azzal, hogy az indítvány megalapozottsága az adott esetben nem függött attól, hogy a tanú rendelkezik-e további bizonyítékokkal az ügyre vonatkozóan, figyelemmel arra, hogy a tanúvallomás önmagában is bizonyíték, bizonyítási eszköz. A másodfokú bíróság megállapítása szerint ugyanakkor a tanú vallomása – bár alkalmas lehetett volna – nem bizonyíthatta a védekezésben előadottakat, miszerint a felperes tudott arról, hogy az érintett személy 18 éven aluli [Pp. 498. § (2) bekezdés a) pont].

[56] A sérelmezett cikk megírására az abban megjelenő, de az eredetihez képest csak részben, vágottan megjelenő videófelvétel alapján került sor, amelyben a felperes elismeri, hogy egy 18 év alatti életkorú fiúval „sextingelt”, vagyis ilyen korú személlyel váltott intim üzeneteket. Nem vitatott, hogy a videó vágatlan változata tartalmazza újságíró nyilatkozatát, amely szerint a felperes hangfelvételt mutatott be neki arról, hogy a kiskorú elismerte, hogy nem tájékoztatta a felperest a kiskorúságáról és hogy az Instagram posztját is megmutatta, ami szerint a profil „18+” jelzésű volt (7 perc 9 másodperctől és 8 perc 25 másodperctől elhangzott részek).

[57] A fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben írtak alapján abban kellett állást foglalni, hogy az újságíró tanú által elmondottak bizonyítják-e azt, hogy a felperes az üzenetváltások alkalmával tudott arról, miszerint az adott személy 18 év alatti, vagyis a ZSHOW time YouTube-csatornán „ELLEN-TETT [Beszélgetés újságíróval, a korrektség jegyében!]” címmel 3 évvel korábban nyilvánosságra hozott videóban az újságírónak hazudott saját tudattartalmát érintően. A videóban újságíró a felperes előadását elfogadta, a cikkben ez azonban nem szerepel és az írás az olvasók felé azt közvetíti, hogy a felperes olyan büntetett, a gyermekpornográfia bűncselekményét követte el, amelynél az elkövetés feltétele a szándékosság, vagyis az, hogy az elkövető tudatában van annak, hogy a sértett 18 év alatti személy és ennek tudatában cselekszik. Ezért az alperesnek nemcsak azt kellett bizonyítania, hogy a felperessel levelezést folytató és intim fotókat cserélő fiú a 18. életévét még nem töltötte be az események időpontjában, hanem azt is, hogy a felperes a levelezés időpontjában erről tudott.

[58] újságíró vallomásaiban a cikk előzményeit a felperessel egyezően adta elő, nem vitatta, hogy a felperes három évvel korábban – a beszélgetésük felvételekor – hangfelvételt mutatott be neki arról, miszerint a kiskorú elismerte, hogy nem tájékoztatta a felperest a kiskorúságáról és hogy a fiú Instagram profilja „18+” jelzésű volt. Ehhez képest a tanú a cikk megjelenése előtti új tényként állította, hogy a felperes egy 2024-es, a gyermekvédelmi tüntetést és a Bors napilap cikkének megjelenését követően vele folytatott – általa felvett, a rendőrség részére átadott és a másodfokú tárgyaláson le is játszott – telefonbeszélgetés alkalmával „idővonalra tette a történetet”. A leírt esemény nem 2020-as, hanem 2018-as, amit az bizonyít, hogy a telefonbeszélgetés alkalmával a felperes azt a kijelentést tette, miszerint az üzenetváltások időpontjában ő 27, a fiú pedig 17 éves volt. Ennek alapján pedig a felperes arra vonatkozó állítása sem állja meg a helyét, hogy a cselekmény 2 évvel korábbi.

[59] A tanú vallomása azt bizonyítja, hogy az üzenetváltások időpontjában az érintett személy a 18. életévét még nem töltötte be. Ezt ugyanakkor a felperes sem tagadta. Az, hogy a felperes életkorra tett előadása alapján az események megtörténtének időpontjaként nem 2020, hanem 2018 azonosítható, nem bizonyítja a felperes cikkben állított tudattartalmát, vagyis azt, hogy általa tudottan 18 év alatti személlyel „sextingelt”.

[60] A jelen perben a bíróság nyilvánvalóan nem foglalhat állást a felperes bűnössége kérdésében. A cikk nem büntetőeljárásról való tudósítás, így a kereset elbírálásakor, az írás jogi értékelésekor a PK 14. számú állásfoglalásban megjelenített és a bírói gyakorlat által alkalmazott szempontok figyelembevételének sincs helye.

[61] A videó, a podcast tartalmának „manipulatív” összevágása önmagában nem képezheti sajtó-helyreigazítási per tárgyát, az adott esetben azonban a felperes keresete nem is ennek vizsgálatára irányult, hanem annak az írott tartalommal való együttes értékelésére és annak alapján az állított „hamis látszat keltésének” megállapítása okán helyreigazításra kötelezésre. Az elsőfokú bíróság pedig ennek megfelelően, a hiányos tartalommal megjelenített videót az írott tartalommal együttesen értelmezve állapította meg a „hamis látszat keltését” (helyesen: való tény hamis színben feltüntetését) és kötelezte az alperest helyreigazításra.

[62] A másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás alapján az alperes által az elsőfokú eljárásban hivatkozott tény – miszerint a felperes tudott arról, hogy az érintett személy a 18. életévét nem töltötte be – nem volt megállapítható. Ezért a tényállás módosítása szükségtelen, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem okszerűtlen, az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonásának nincs helye [Pp. 369. § (3) bekezdés a), b) és c) pont].

[63] A tényadatok alapján az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes a cikkel – és az abban hiányos tartalommal megjelenített videóval – azt a valós tény, hogy a felperes egy ténylegesen kiskorú, de magát nagykorúként feltüntető személlyel folytatott intim levelezést abban a hamis színben tüntette fel, hogy a felperes a gyermekpornográfia bűncselekményét követte el. Mivel az elsőfokú bíróság által megfogalmazott helyreigazítás tartalmában ezt juttatja kifejezésre, és a szöveget az alperes a fellebbezésében kifejezetten nem kifogásolta, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[64] A fellebbezés eredménytelen, az alperes a másodfokú eljárásban is pervesztes. A pervesztes alperes által szerkesztett hírportált üzemeltető cégl Zrt.-t a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes részére a felperes képviselőténak ellátásával összefüggésben másodfokú perköltség megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az Ükr. 2. § (1) bekezdése alapján, a felperes által felszámítottal egyezően (5 munkaóra és 40.000 forint/óra munkadíj alapulvételével) 200.000 forintban állapította meg.

[65] A személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog alapján meg nem fizetett, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (2) bekezdés c) pontja, valamint 46. § (1) bekezdése alapján számított fellebbezési illeték megfizetésére a másodfokú bíróság a cégl Zrt.-t kötelezte a Pp. 101. § (1) bekezdése, a 102. § (1) bekezdése, valamint a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján.

[66] A cégl Zrt.-nek az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie.

[67] Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2022. évi XLV. törvény 70. §-ával megállapított Itv. 78. §-ának (4) bekezdése alapján a fizetendő illeték a bírósági határozat jogerőre emelkedésétől – a jelen esetben az ítéltáblai határozat meghozatalának napjától – számított 60. napon esedékes.

[68] A másodfokú bíróság tájékoztatja a cégl Zrt.-t, hogy az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni. Amennyiben az illeték megfizetésére történő felhívásnak önként nem tesznek eleget a megjelölt határidőben, az illeték behajtására és megfizetésére az Itv. és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Budapest, 2024. december 3.

Dr. Kovács Helga s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s.k.
bíró